Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-1 У. 1494/10 (2007)
Дана: 15.10.2010. године
БЕОГРАД

У И М Е  Н А Р О Д А

Управни суд у већу састављеном од судија Мирјане Цветковић, председника већа, др Владана Станојев и Сузане Гудураш, чланова већа, са саветником суда Славицом Благојевић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. ..., ... бр. ..., ради поништаја решења МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА БЕОГРАД, ул. Кнеза Милоша бр. 20, број 401-00-115/2007-09-1 од 02.10.2007. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 15.10.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба Б.Б. ..., изјављена против решења Министарства финансија, Сектора за буџетску инспекцију и ревизију, Одељења за буџетску контролу број 401-00-115/2007-09 од 24.04.2007. године, којим је наложено тужиоцу да ради отклањања неправилности и незаконитости утврђених у поступку контроле, поступи по мери датој у тачки 1. Записника о контроли примене закона у области материјално – финансијског пословања и наменског и законитог коришћења средстава А.А., ..., за период 01. јануар до 31. децембар 2006. године и изврши повраћај више исплаћених средстава за плате запослених у Б.Б. у бруто износу од 29.667.711,71 динар.

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 15.10.2007. године, која је заведена под бројем У. 8510/2007, тужилац побија законитост оспореног решења због повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Навео је да је поступак контроле коју је извршио Сектор буџетске

инспекције и контроле извршен од стране неовлашћеног органа, јер је контрола вршена за период од 01.01. до 31.12.2006. године и то у 2007. години, у време када Сектор буџетске инспекције и ревизије није имао законска овлашћења. Истакао је да су нетачни наводи из оспореног решења да се у конкретном случају ради о повреди закона и повреди Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у Јавним службама и то код обрачуна зарада медицинских техничара и возача санитетских возила. Сматра да су зараде медицинских техничара и возача санитетских возила обрачунате у складу са посебним и појединачним колективним уговором, које је тужилац потписао са оснивачем уз учешће представника синдиката, а што је све у складу са Актом о систематизацији тужиоца. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу као, неосновану одбије.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу одредаба члана 29. став 1. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08 и 104/09) и одредаба члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09) уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд.

Након оцене навода изнетих у тужби, одговора на тужбу, разлога оспореног решења, као и целокупних списа ове управне ствари, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења налазећи да је то решење донето без повреде правила поступка, уз потпуно и правилно утврђено чињенично стање и правилном применом материјалног права.

Из списа предмета и образложења оспореног решења произилази да је од стране Министарства финансија, Сектора буџетске инспекције и ревизије извршена контрола примене Закона у области материјално-финансијског пословања и наменског и законитог коришћења средстава код А.А., ..., за период од 01. јануара до 31. децембра 2006. године, о чему је сачињен записник број 401-00-115/2007-09 од 06.02.2007. године. А.А. је у остављеном року уложио примедбе које је инспектор размотрио и закључио да исте нису од утицаја на измену чињеничног стања констатованог у записнику. У наведеној контроли је утврђено да је Управни одбор А.А. донео Правилник о унутрашњој организацији број 3756

на седници одржаној 22.05.2003. године, а измене и допуне су донете актом број 6189/1 на седници одржаној 15. новембра 2004. године. У време контроле важећи акт је био Правилник о изменама и допунама Правилника о систематизацији радних места број 5789 од 08.09.2006. године. Наведеним актом систематизовано је 78 радних места са 678 извршилаца. У току контроле је извршен и обрачун плата за део запослених у А.А. и то за медицинске техничаре, возаче и радника у перионици, са III, IV и V степеном стручне спреме за период од 01.01. до 31.12.2006. године у складу са коефицијентима и основицама одређеним у одредбама тада важеће Уредбе. На основу добијених података из урађеног обрачуна констатовано је да у току 2006. године, А.А. није примењивао одредбе важећег акта Владе, којим су одређени коефицијенти, те је за плате више исплаћено 15.101.141,71 динара у нето износу. Обрачун је урађен на бази обрачунатих и исплаћених плата на основу акта директора А.А., односно појединачних решења и важећих коефицијената и основице прописаних Уредбом. Прерачуном исплаћених плата на бруто износ утврђено је да је А.А. укупно више исплатио износ од 29.667.711,71 динар, за 315 радника. Правни основ за обрачун и исплату плата је био акт директора, табела послова у Б.Б. са коефицијентима из Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама број 8114 од 27. новембра 2006. године и појединачна решења за све запослене. Према наведеном акту одређени су коефицијенти за обрачун и исплату плата запослених, који су већи од утврђених Уредбом Владе Републике Србије.

Полазећи од напред утврђеног чињеничног стања у управном поступку, правилно је по оцени Управног суда поступио тужени када је оспореним решењем од 02.10.2007. године, одбио као неосновану жалбу тужилаца изјављену против решења првостепеног органа од 24.04.2007. године.

Ово стога што тужилац није вршио обрачун и исплату плата запосленима са средњом стручном спремом и то за медицинске техничаре, возаче санитетских возила и раднике у перионици са III, IV и V степеном стручне спреме применом коефицијената утврђених Уредбом о коефицијентима за обрачун и исплату плата именованих и постављених лица и запослених у јавним службама („Службени гласник РС“ број 44/01 до 106/06), како је то регулисано одредбама чланова 2, 3, 5. и 13. Закона о платама у државним органима и јавним службама.

Одредбом члана 8. Закона о платама у државним организацијама и јавним службама („Службени гласник РС“ број 34/01 до 62/06) прописано је да се посебним актом Владе

утврђују коефицијенти за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама. Уредбом о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“ број 44/01 до 106/06) утврђени су коефицијенти за обрачун и исплату плата за запослене у здравственим установама (члан 2. тачка 13). Сходно одредбама члана 12. наведене Уредбе, коефицијенти за запослене са средњом стручном спремом (медицински техничар, возач и радник у перионици) Б.Б. су прецизно утврђени по групама радних места и степену стручне спреме. Међутим из списа предмета је утврђено да појединачним решењем директора Б.Б. ..., за 315 запослених су одређени већи коефицијенти од утврђених Уредбом Владе Републике Србије.

Пошто је у периоду од 01.01. до 31.12.2006. године Б.Б. ... требало да примењује одредбе Уредбе о изменама и допунама Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“ број 30/02 од 06. јуна 2002. године) а обрачун исплата плата наведеним лицима је вршена на основу акта директора, према којем акту су одређени коефицијенти за обрачун и исплату плата запослених, који су већи од утврђених Уредбом Владе Републике Србије, по оцени Управног суда тужени је оспореним решењем правилно одбио жалбу тужиоца изјављену против решења Министарства финансија, Сектора буџетске инспекције и ревизије од 24.04.2007. године, јер је тужилац ненаменски утрошио средства исплативши више износ од 29.667.711,71 динар.

Суд је ценио наводе тужбе којим тужилац сматра да је поступак контроле у периоду од 01.01. до 31.12.2006. године извршио неовлашћени орган Сектора буџетске инспекције и контроле, па је нашао да су ови наводи без утицаја на законитост оспореног решења. Наиме, одредбом члана 3. Уредбе о раду и овлашћењима буџетске инспекције и ревизије и обележјима буџетске инспекције („Службени гласник РС“ број 10/2004 до 84/2007) је предвиђено да буџетска инспекција врши контролу пословних књига, извештаја, евиденције и друге документације код корисника буџетских средстава, организација обавезног социјалног осигурања и правних лица из члана 2. ове Уредбе, са циљем да утврди да ли су средства наменски и законито коришћена. Буџетска инспекција има право увида у документацију о послу који је предмет контроле и код других правних лица, учесника у том послу. Како је у управном поступку утврђено да је контрола вршена за период од 01.01. до 31.12.2006. године и то 2007. године, Сектор буџетске инспекције и ревизије је имао овлашћења да сходно цитираним одредбама изврши контролу код тужиоца са циљем да утврди да ли су средства наменски и законито коришћена, што указује да су неосновани наводи у тужби.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“ број 46/96), који се примењује на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09), одлучио као у изреци пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана: 15.10.2010. године, III-1 У-1494/10 (2007)

Записничар
Славица Благојевић,с.р.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Мирјана Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ИА